

Іванов О.В.

Національна академія внутрішніх справ

ПРАВОВІ (КОМПЕТЕНЦІЙНІ) ФОРМИ В СИСТЕМІ ФОРМ ДІЯЛЬНОСТІ НАЗК

У статті досліджено класичні підходи до класифікації форм управлінської діяльності. Вивчено особливості правових та організаційних форм функціонування державно-владних суб'єктів. На підставі теоретичного аналізу запропоновано власну класифікацію форм управлінської діяльності та охарактеризовано специфічні особливості правових форм в контексті роботи НАЗК.

Ключові слова: форма управлінської діяльності, компетенційні форми, організаційно-забезпечувальні форми, функціонування, класифікація.

Постановка проблеми. Сьогодні набуває все більшої актуальності питання методологічного аналізу діяльності центральних органів виконавчої влади в аспекті реформування механізму публічного управління. Особливу увагу варто звернути на форми функціонування державних управлінських структур, які є специфічним інструментарієм до реалізації їх компетенцій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Особливостям форм управлінської діяльності та їх видам присвятили загальнотеоретичні праці такі вчені-адміністративісти, як В.Б. Авер'янов, Ю.П. Битяк, Г. Бистрик, М.М. Бурбика, В.К. Колпаков, С.Г. Стеценко та інші. В контексті функціонування НАЗК окреслене питання набуває дослідницької актуальності насамперед з причин інституційного реформування механізму запобігання та протидії корупції в Україні та імплементації позитивного зарубіжного досвіду.

Мета статті – дослідити класифікаційні підходи вивчення форм управлінської діяльності, окреслити характерні відмінності між правовими та організаційними формами та їх призначенням, а також на підставі цього означити специфіку суто правових (компетенційних) форм управлінської діяльності в контексті функціонування НАЗК.

Виклад основного матеріалу. Питання форм діяльності НАЗК відносимо до компетенційного блоку його адміністративно-правового статусу [2, с. 212]. Зауважимо, що на даному етапі правова наука не має єдиного узагальненого підходу до класифікації виконавчо-розпорядчих форм. Отже, доцільним вважаємо здійснити їх розмежування. Насамперед варто проаналізувати тради-

ційні підходи до класифікації форм управлінської діяльності, запропоновані вітчизняними науковцями.

Так, Ю.Н. Старілов розрізняє публічно-правові і приватно-правові форми управлінської діяльності. Так, перша призначена для реалізації публічних повноважень як органу виконавчої влади, а форми другої групи мають цивільно-правову основу, однак спрямовуються все ж на досягнення цілей публічного управління (наприклад, оформлення договору про надання послуг з метою організаційного забезпечення функціонування органу виконавчої влади) [32, с. 219].

Предметно та узагальнюючи попередні класифікаційні системи форм діяльності органів виконавчої влади, В.К. Колпаков вбачає їх у наступних проявах: нормотворчості; застосуванні норм права; адміністративно-договірній роботі; реєстраційних та юридично значимих діях; організаційних діях; матеріально-технічних операціях [19, с. 202].

Серед інших домінуючим вважаємо дуальний поділ форм на правові та організаційні [8, с. 92]. Детермінантою такого підходу виступають юридичні наслідки адміністративних дій. Сутнісно подібної диференціації дотримується Н.Ф. Попова, виокремлюючи за цілями застосування внутрішні та зовнішні форми, відповідно спрямовані на вирішення матеріально-організаційних та суто компетенційних завдань [22, с. 48].

Окреслюючи правові форми, наголосимо на тому, що більшість правознавців розглядає цю категорію форм, включаючи до неї ті дії, які обов'язково мають юридичні наслідки [5, с. 110].

Науковим підтвердженням попередньої тези слугує дослідження В.Л. Кобалевського, в якому зміст адміністративної діяльності складають нормативні акти, індивідуальні акти, публічно- та приватно-правові угоди, матеріально-технічні операції, адміністративний примус [12, с. 61]. Дещо вужчим є бачення Ю.М. Козлова, який за класифікатором ступеня юридичного виразу виділяє основні дії (нормативні та індивідуальні акти, угоди) та такі, що пов'язані з ними і мають юридичні наслідки (протокол про адміністративне правопорушення) [4, с. 238–239].

Серед правових форм В.О. Демиденко також вирізняє установчу, нормотворчу, правозастосовчу та контрольну [13, с. 200]. М.М. Бурбика вбачає вираження визначених форм виконавчо-розпорядчої діяльності в прийнятті правових актів, укладенні договорів та інших юридично значущих дія [9].

Влучно зазначає В.О. Костюк з приводу притаманності правовим формам діяльності органів виконавчої влади низки специфічних рис, котрі акцентують їх відмінність від інших форм адміністративної діяльності. Зокрема, такими є адміністративний вплив шляхом здійснення юридично значимих дій, у тому числі результативно виражених різнорівневими нормативними актами [20].

Свою чергою організаційні або неправові форми управління мають апаратно-обслуговуючу спрямованість. Ці форми не детермінують юридичний ефект та адміністративні правовідносини [17]. Організаційні форми можуть як передувати правовим (статистичне дослідження для прийняття юридичного акта), так і реалізовуватись після їх застосування (обговорення вихідних положень з реалізації акта). Підкреслимо, що такі форми існують на підставі законодавства та в межах компетенції органу державного управління. Водночас вони не вимагають для здійснення окремих юридичних актів [16, с. 86].

Варто акцентувати, що деякі науковці не підтримують вказану класифікацію з погляду семантичного конфлікту в поняттях. Так, С.Г. Серьогіна зазначає, що категорія «неправові» не відповідає змісту діяльності, адже означає нелегальні правові дії, а отже ті, що не відповідають букві закону [14, с. 58]. Підтримуючи таку думку, зазначимо, що доцільним є застосування в даному контексті правових та організаційних форм управлінської діяльності.

Отже, базуючись на попередньому теоретично-аналітичному матеріалі щодо форм та методів управління, перейдемо безпосередньо до

адміністративно-правової характеристики форм виконавчо-розпорядчої діяльності НАЗК у сфері запобігання корупції. Зазначимо, що на практиці форми державно-владного управління реалізуються комплексно та аспектовано, залежно від проблематики управлінської задачі та з урахуванням рівня необхідного адміністративного впливу. Влучно щодо цього вказує Р.М. Опацький, відмічаючи залежність характеру форм діяльності державного органу від його природи та компетенційних особливостей [24, с. 252]. Відповідно до зазначеного та з метою урахування специфіки завдань та повноважень антикорупційного органу пропонуємо авторську класифікацію форм діяльності НАЗК:

1. Правові (компетенційні) форми діяльності НАЗК – спрямовані на здійснення винятково компетенційних повноважень та завдань як центрального органу виконавчої влади. До них відносимо наступні: установча; нормотворча; правозастосовна; контрольна-моніторингова; інтерпретаційна.

2. Організаційно-забезпечувальні форми діяльності НАЗК – реалізуються з метою матеріального та технічного забезпечення діяльності апарату центрального органу виконавчої влади та мають обслуговуючий характер. Охоплюють такі форми, як матеріально-технічна, інформаційна, координаційна.

Окресливши системну класифікацію форм діяльності НАЗК, перейдемо до безпосереднього дослідження сутності правових (компетенційних) форм.

У контексті системоутворення НАЗК як державної інституції важливою є установча форма управлінської діяльності, яка має особливу мету – створення, реорганізацію, трансформацію або ліквідацію державно-управлінської структури. Підкреслюючи специфічну мету установчої діяльності, Г.М. Бистрик вбачає її у формуванні системного інституціонального управління [7, с. 24]

Однією з провідних форм роботи центральних органів виконавчої влади, у тому числі й НАЗК, є нормотворча форма діяльності. Насамперед відзначимо, що НАЗК є владним суб'єктом, який бере безпосередню участь у формуванні антикорупційної політики в Україні [18]. Враховуючи, що правова політика формується та здійснюється за допомогою комплексу спеціальних засобів, нормотворчість у цьому процесі є пріоритетною формою вираження [17, с. 29].

Щодо поняття нормотворчості існують різні думки адміністративістів. В.І. Риндюк визначає

цю форму функціонування державницьких органів як процеси санкціонування, зміни та припинення дії правових норм [31, с. 21–22]. З іншого боку, Ю.П. Битяк зауважує, що адміністративна нормотворчість є виконавчо-розпорядчою діяльністю з видання актів та конкретизації їх норм під час правозастосування [8, с. 135]. Однак першу позицію вважаємо більш точною, позаяк форма правозастосування має окреме місце в механізмі діяльності управлінського суб'єкта.

Сутнісного підходу дотримується В.С. Рижов і вбачає нормотворчий процес у поетапних діях з метою досягнення корисного суспільного ефекту. Елементами цього процесу визначають ідентифікацію предмета акта, аналіз якісного впливу та потенційного результату органу виконавчої влади, підготовка та оцінка проекту правового акта, прогностична робота за наслідками акта та його введення в дію [29, с. 7–8].

Правові акти НАЗК як акти державного управління характеризуються імперативністю, підзаконністю, окресленою компетенцією суб'єктів управління та специфічною процедурою введення в дію [33, с. 169]. Вбачаємо за доцільне охарактеризувати в межах розгляду нормотворчої форми діяльності власне систему правових актів державного управління, застосовуваних антикорупційним органом виконавчої влади, що здійснюється шляхом прийняття рішень у вигляді нормативно-правових актів та актів індивідуального, оперативного-розпорядчого, рекомендаційного, роз'яснювального, інформаційного характеру [29].

Відзначимо, що рішеннями є нормативно-правові акти НАЗК як колегіального центрального органу державної влади. Рішення має загальний нормативний характер. Прикладом такого акта є Рішення НАЗК «Про затвердження Порядку оформлення протоколів про адміністративні правопорушення та внесення приписів Національним агентством з питань запобігання корупції» № 5 від 09.06.2016 в редакції від 07.02.2017 [26]. Даний нормативно-правовий акт призначений для широкого кола суб'єктів державного управління у сфері запобігання корупції, що наділені відповідними повноваженнями до складання адміністративного протоколу.

Нормотворча форма управлінської діяльності прямо пов'язана із правозастосуванням, позаяк остання є послідовним етапом нормотворчості. Отже, наступною до аналізу пропонуємо правозастосовчу форму.

Правозастосовча форма адміністративної діяльності полягає у вирішенні конкретних управ-

лінських питань. С.С. Алексєєв розуміє правозастосовчу форму як комплекс різнорідних дій, що відображені в правозастосовчих актах [3]. Варто зазначити, що акти правозастосування мають персоналізований піднормативний розпорядчий характер [10, с. 54–55]. Правозастосовчі акти, на відміну від нормативних, не породжують нових загальнодержавних та обов'язкових до виконання приписів, а є правовою підставою реалізації вже наявних норм.

Загальним положенням про міністерство, інший центральний орган державної виконавчої влади України основним актом, що видається суб'єктом управління, передбачено наказ [23]. Як зазначає законодавець у статті 6 Закону «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 № 1700-VII Голова НАЗК у межах наданих повноважень видає накази та доручення.

Перелік типових документів державних органів передбачає три групи наказів за питаннями, які вирішуються шляхом видання акта, а саме:

- щодо основної діяльності (Наказ №44/19 Про проведення оцінки корупційних ризиків у Національному агентстві з питань запобігання корупції в 2019 році) [28];

- кадрово-штатні (Наказ Голови НАЗК № 66/18 Про утворення конкурсної комісії на зайняття вакантних посад державної служби категорій «Б» і «В» апарату Національного агентства з питань запобігання корупції [29]);

- адміністративно-господарські (Наказ НАЗК № 64 Про затвердження Порядку ведення та зберігання особових справ державних службовців [26]).

Безперечно значимою є контрольно-моніторингова форма діяльності НАЗК. Обґрунтовуючи роль даної форми, зазначимо, що саме за допомогою її застосування реалізовується принцип законності державного управління [11, с. 112]. В.П. Беляєв передбачає здійснення контрольної форми шляхом перевірок суб'єктами управління контрольованих об'єктів на дотримання та відповідність їх дій положенням загальноприйнятих актів [6, с. 35]. З іншого боку, моніторинг являє собою систематичну діагностику об'єкта управлінської діяльності з метою виявлення доказових факторів відповідності очікуваному результату [21, с. 121–122].

Контрольно-моніторингова форма виконавчо-розпорядчої діяльності НАЗК втілюється в конкретних зовнішніх діях, а саме контролі за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання

конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; перевірці ймовірних фактів порушень обмежень щодо одержання подарунків суб'єктами державного управління; контролю та перевірці декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; державному контролю за дотриманням обмежень щодо фінансування політичних партій, а також законним та цільовим використанням політичними партіями коштів [24].

З-поміж правових форм вартої уваги вважаємо інтерпретаційну форму. Сутність цієї форми адміністративної діяльності складають дії та процедури щодо встановлення та роз'яснення змісту правових норм [14, с. 60]. Загалом інтерпретаційна форма роботи НАЗК тісно пов'язана з правозастосовчою, адже виражається у виданні центральним органом виконавчої влади роз'яснювальних актів.

Прикладом реалізації вказаної форми є Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю, затверджене Рішенням НАЗК від 11 серпня 2016 р.

№ 3. Цей акт є офіційним деталізуючим актом статті 45 Закону «Про запобігання корупції», яка зобов'язує осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування подавати декларації [24].

Висновки. Резюмуючи вищевикладене, окреслюємо систему форм управлінської діяльності НАЗК правовими (компетенційними) та організаційно-забезпечувальними видами форм. Характерною відмінністю застосування правових (компетенційних) форм управління є юридичні наслідки. Своєю чергою організаційно-забезпечувальні форми мають допоміжний характер та призначені для функціонального забезпечення управління. Правовими (компетенційними) є нормотворча, правозастосовча, установча, контрольно-моніторингова, інтерпретаційна форми роботи НАЗК. З метою ефективного функціонування НАЗК та досягнення позитивних зрушень у сфері запобігання корупції, правові форми його управлінської діяльності потребують подальшої імплементації зарубіжного досвіду та перспективних варіантів їх реалізації, насамперед у роботі аналогічних органів країн Європейського співтовариства.

Список літератури:

1. Адміністративне право України : підруч. / за ред. професора Ю. П. Битяка. Київ : Юриком Інтер. 2007. 534 с.
2. Адміністративне право України: академічний курс: підручник для студ. юрид. вузів: [у 2 т.] / відп. ред. В.Б. Авер'янов; НАН України. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького. Т. 1. 2004. С. 212.
3. Алексеев С.С. Механизм правового регулирования в социалистическом обществе. Москва, 1966. 188 с.
4. Алехин А.П., Кармолицкий А.А., Козлов Ю.М. Административное право Российской Федерации. Москва, 1999. С. 238–239.
5. Атаманчук Г.В. Государственное управление (организационно-функциональные вопросы) : [учеб. пособ.] / Г.В. Атаманчук. Москва : ОАО «НПО «Экономика». 2000. 302 с.
6. Беляев В.П. Сущность контроля и надзора, их сходство и различия. *Государство и право*. 2006. № 7. С. 31–42.
7. Бистрик Г. Установча діяльність у системі правових форм діяльності держави: проблеми теорії. *Юридична Україна. Теорія та історія держави і права*. № 1. 2010. С. 23–29. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&Z21ID=&Image_file_name=PDF%2Furykr_2010_1_6.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1 (дата звернення: 02.05.2019).
8. Битяк Ю.П., Зуй В.В. Административное право Украины: (Общ. часть): Учеб. пособие. Х.: «Одиссей», 1999. 224 с.
9. Бурбика М.М. Адміністративне право України : навчальний посібник / М.М. Бурбика, А.В. Солонар, К.Д. Янішевська. Суми : Видавничо-виробниче підприємство «Мрія». 2015. 358 с. URL: https://pidruchniki.com/79637/pravo/formi_metodi_derzhavnogo_upravlinnya (дата звернення: 02.05.2019).
10. Виконавча влада в Україні: Навч. посіб. / Українська академія держ. управління при Президентові України / Н.Р. Нижник (заг.ред.). Київ : Видавництво УАДУ. 2002. 127 с.
11. Голікова К.О. Дисципліна та законність у державному управлінні: поняття та способи їх забезпечення. *Часопис Київського університету права*. № 2. 2013. С. 112.
12. Гриценко І.С. Форми державного управління: історичні питання становлення та наукового аналізу. *Форум права*. № 3. 2007. С. 61–65. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2007-3/07gistna.pdf> (дата звернення: 02.05.2019)

13. Демиденко В.О. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні (у схемах) : [посібник]. Київ : КНТ. 2007. 289 с.
14. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / І.І. Бодрова, С.В. Болдирев, В.О. Величко та ін.; за ред. С.Г. Серьогіної. 2-ге вид. переробл. та доповн. Харків : Право. 2011. 360 с. URL: http://tigr.ucoz.ua/Rocobiya/Dergbud_2011.pdf (дата звернення:02.05.2019).
15. Железняк Н.В. Нормотворча діяльність як форма реалізації державної правової політики: теоретичні та практичні проблеми. *Наукові записки*. Том 26. *Юридичні науки*. 2004. С. 29–37. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/8225/Zhelezniak_Normotvorcha_diiialnist.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення:02.05.2019).
16. Журавльов Д.В. Правові форми діяльності центральних органів виконавчої влади України. *Публічне право*. № 1 (9). 2013. С. 85-90. URL: <http://www.yourfuture.org.ua/ua/pb/2013/pp19/Zhuraviov.pdf> (дата звернення:02.05.2019).
17. Загуменник В.І. Державне управління та виконавча влада в Україні: Навчальний посібник / В.І. Загуменник, В.В. Проценко. Бендери: Київ : Б.и. 2015. 296 с. URL: https://pidruchniki.com/84662/pravo/formi_metodi_derzhavnogo_upravlinnya (дата звернення: 02.05.2019).
18. Колпаков В.К. Адміністративне право України : [підруч.] / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко. Київ : Юрінком Інтер, 2003. 544 с.
19. Костюк В.О. Основи держави і права : [навч. посіб.] / В.О. Костюк. Київ : Вентурі. 1998. 320 с.
20. Мониторинг государственных и муниципальных услуг в регионе как стратегический инструмент повышения качества регионального управления: опыт, проблемы, рекомендации / С.И. Неделько, А.В. Осташков, С.В. Матюкин, В.Н. Ретинская, И.А. Мурзина, И.Г. Кревский, А.В. Луканин, О.С. Кошевой. Под общ. ред. В.В. Маркина, А.В. Осташкова. Москва, 2008. 321 с.
21. Опацький Р.М. Форми діяльності публічної адміністрації у сфері реалізації ювенальної політики. *Порівняльно-аналітичне право*. № 3-1. 2013. С. 252–256. URL: http://www.pap.in.ua/3-1_2013/7/Opatskyi%20R.M..pdf (дата звернення:02.05.2019).
22. Попова Н.Ф. К вопросу об административно-правовых формах и методах деятельности органов исполнительной власти. *Вестник РГГУ. Серия «Экономика. Управление. Право»*. №8 (70). 2011. С. 47–55. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/k-voprosu-ob-administrativno-pravovyh-formah-i-metodah-deyatelnosti-organov-ispolnitelnoy-vlasti-1> (дата звернення:02.05.2019).
23. Про Загальне положення про міністерство, інший центральний орган державної виконавчої влади України: Указ Президента України від 12.03.1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/179/96> (дата звернення:02.05.2019).
24. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 в редакції від 31.08.2018. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення: 02.05.2019).
25. Про затвердження Переліку типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ, підприємств та організацій, із зазначенням строків зберігання документів: Наказ Міністерства юстиції України № 578/5 від 12.04.2012 в редакції від 02.04.2013. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0571-12#n14> (дата звернення: 02.05.2019).
26. Про затвердження Порядку оформлення протоколів про адміністративні правопорушення та внесення приписів Національним агентством з питань запобігання корупції: Рішення НАЗК від 09.06.2016 № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1019-16> (дата звернення:02.05.2019).
27. Про проведення оцінки корупційних ризиків у Національному агентстві з питань запобігання корупції в 2019 році: Наказ №44/19 від 19.03.2019. URL: https://nazk.gov.ua/sites/default/files/docs2/2019/news/nakaz_korupciyni_guzyku.pdf (дата звернення: 02.05.2019).
28. Про утворення конкурсної комісії на зайняття вакантних посад державної служби категорій «Б» і «В» апарату Національного агентства з питань запобігання корупції: Наказ Голови НАЗК № 66/18 від 21.05.2018. URL: https://nazk.gov.ua/sites/default/files/docs/2018/pro_nazk/nakaz_konkursna_komisiya.pdf (дата звернення: 02.05.2019).
29. Регламент Національного агентства з питань запобігання корупції від 12.04.2016 в редакції від 5.10.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr001884-16> (дата звернення:02.05.2019).
30. Рижов В.С. До реформування понятійного апарату адміністративного права Російської Федерації. *Право і політика*. 2004. № 9. С. 7–10.
31. Риндюк В.І. Нормотворча діяльність : навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / В.І. Риндюк. Київ : КНЕУ, 2009. 162 с. URL: http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/8461/1/cgiirbis_64.pdf (дата звернення:02.05.2019).
32. Стариков Ю.Н. Курс общего административного права. В 3-т. Т.2. М. 2002. 728 с.
33. Стеценко С.Г. Адміністративне право України Навчальний посібник. Київ : Атіка. 2007. 624 с.

**ПРАВОВЫЕ (КОМПЕТЕНЦИОННЫЕ) ФОРМЫ В СИСТЕМЕ ФОРМ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НАПС**

В статье исследованы классические подходы к классификации форм управленческой деятельности. Изучены особенности правовых и организационных форм функционирования государственно-властных субъектов. На основании теоретического анализа предложена собственная классификация форм управленческой деятельности и охарактеризованы специфические особенности правовых в контексте работы Назка.

Ключевые слова: форма управленческой деятельности, компетенционные формы, организационно-обеспечительные формы, функционирование, классификация.

**LEGAL (COMPETENT) FORMS IN THE SYSTEM OF DOMESTIC ACTIVITY
FORMS OF THE NAPC**

The article deals with classical approaches to the classification of forms of management activity. The peculiarities of legal and organizational forms of functioning of state-power subjects has been studied. On the basis of theoretical analysis, an own classification of the forms of administrative activity has been proposed and the specific features of legal forms in the context of the functioning of the NAPC have been described.

Key words: forms of administrative activity, competency forms, organization forms, functioning, classification.